

commemoratione, quos dignitatis suae dicit fuisse auctores. Verum hic de P. Lentuli filio loquitur, qui eodem anno, quo togam virilem a patre sumpserit, etiam auguratus praetextam iudicio populi adeptus duplicaverit votum [a] familiare maturato sacerdote.

Rogationis iniustissimae subiit acerbitatem.

Rogationem dicit tribuniciam, quae lata fuerat adversus hunc eundem P. Lentulum. Repetenda igitur paulo altius enarratio est, ut omnia dilucidius appareant. Ptolomaeus regno pulsus, cum gratiose impetrasset, ut senatus eum restitui in suum regnum iuberet idque negotium P. Lentulo dedisset, videbantur decemviri libris Sibyllinis inspectis renunti . . .

(Desunt XVI paginae.)

15

<INCIPIIT IN VATINIUM.>

. . . <pro> bavit nulli displicuisse illam defensionem, quam <pro> Cornelio suscepit, cum sit non ita multo post consulari honore donatus.

Omniaque me pudenter vivendo consecutum, quae tu inpudenter vaticinando sperare te saepe dixisti.

Ineptissimam Vatirii et paene furiosam . . . consulatum iuraverit, qui primum sibi nec auderet optare. Hanc ergo vaticinationem nominat spem, videlicet honoris quasi per dementiam cogitati.